

Iqbal Masih

Iqbal Masih föddes 1982 i Muridke, utanför Lahore, Pakistan. När Iqbal var 4 år gammal började han arbeta i en mattfabrik i Punjab för att betala av ett lån. Lånet hade tagits av hans pappa Saif Masih och behövdes för att familjen skulle ha råd att betala för Iqbals äldre brors bröllopfest. Skulden var 600 rupier stor, vilket år 1986 när detta ägde rum, motsvarade ca 12 amerikanska dollar.

Varje morgon kl. 4 kom en chaufför från fabriken och hämtade Iqbal. Arbetsdagen var 10 – 12 timmar lång och tillbringades i ett litet instängt rum med ungefär 20 andra barn som alla knöt mattor av ullgarn. Barnen satt på huk på en liten platta framför en ram där mattan var uppspänd. Mattorna tillverkas genom en teknik där man knyter fast garnet med knutar. Det dyrbara garnet får inte skadas eller blekas, därför täcks fönstren för så att varken solljus eller insekter kan ta sig in. Den enda belysning barnen har är en svag lampa i taket och för att de inte ska rymma från sitt arbete är de fastbundna vid sin vävstol. Iqbals lön var 1 rupier om dagen.

Barnens hårda arbete

Iqbal berättade att man måste arbeta varje dag även om man hade ont i händerna och värk av knytandet, också om man var sjuk eller om man skadade sig. Om någon fick ett sår som började blöda droppade chefen kokande olja i såret så att blodet slutade rinna och om barnet skrek av oljan så slog förmannen tills barnet blev tyst. Därefter fortsatte arbetet.

Om barnen protesterade eller var olydiga skrämde chefen dem med att de skulle doppas helt i kokande olja. Om man arbetade för långsamt eller gjorde misstag så slog chefen hårt med en käpp över ryggen. Alla var sjuka hela tiden och hostade eftersom fabriken var full med damm och kemikalier från garnet och mattorna. Om man inte kom till arbetet skulle man bli dödad.

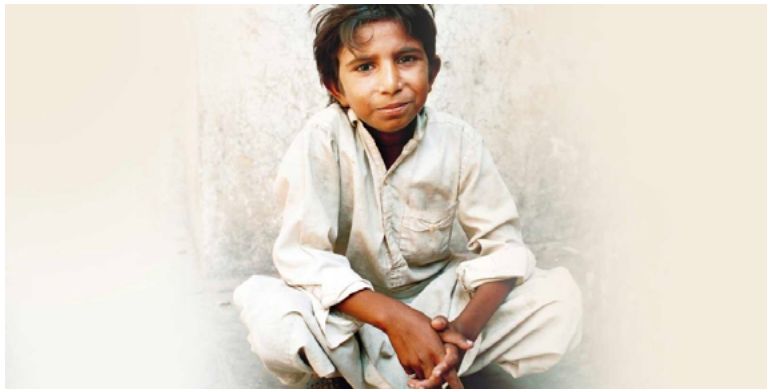
Trots att Iqbal arbetade varje dag i flera år så lyckades han inte betala sin pappas skuld. Skulden växte hela tiden på grund av räntan och andra lånekostnader. Dessutom drogs en summa bort från lönen varje dag för hans mat och skjuts. Matrasten var 30 minuter lång och då serverades en liten portion ris med linser, ibland lite extra grönsaker till. Arbetsdagen slutade kl. 19 på kvällen och då kördes han hem. Vid den tiden var han så trött att han inte alls orkade leka med sina kompisar.

<https://o-lika.fi/iqbal-Masih/>

En väg ut

När Iqbal hade arbetat i fabriken i sex år, råkade han en kväll få syn på en affisch som organisationen BLLF (Bonded Labour Liberation Front) hade satt upp. Affischen visade att enligt lagen var barnarbete förbjudet i Pakistan och att det också var förbjudet att binda fast människor i fabriker.

I hemlighet lyckades Iqbal kontakta organisationen och leda dem till fabriken där han jobbade – vilket gjorde att organisationen kunde befria flera hundra barn från det hemska arbetet och de kunde få tillbaka sin frihet. När Iqbal kontaktade organisationen riskerade han sitt liv.

“Today, you are free and I am free too”

Iqbal Masih

Reebok Human Rights Award - Boston USA år 1994

Iqbal blev firad som en hjälte för sitt mod och blev en aktivist och symbol för befrielse av barnarbete i hela världen. Han blev bjuden till USA för att berätta sin historia. Det var också det sista världen såg av honom. Den 16 april 1995 blev Iqbal skjuten till döds i Pakistan då han cyklade tillsammans med sin kusin hemma i sin by.

Iqbal fick efter sin död ta emot The World´s Childrens Honorary Award år 2000 för sitt arbete att berätta om och förhindra barnarbete i hela världen. Amerikanska Bureau of International Labor Affairs delar varje år ut ett pris i Iqbals namn till en person som arbetat för att för att förhindra de värsta formerna av barnarbete.

[https://o-lika.fi/iqbal Masih/](https://o-lika.fi/iqbal%20Masih/)